

طراحی ساختمان های بلند مرتبه انرژی صفر با رویکرد معماری سبز

المیرا آریان فر^{۱*}، محسن قاسمی^{۲**}

۱- کارشناسی ارشد معماری، واحد کرمان، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران

arianfarelmira.1995@yahoo.com

۲- استادیار معماری، واحد بم، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران

mgh1393@yahoo.com

چکیده

امروزه افزایش جمعیت و قیمت زمین، بلند مرتبه سازی و توسعه عمودی شهرها را اجتناب ناپذیر کرده است. ساختمانهای بلند نشانه پیشرفت تکنولوژی و دور شدن انسانها از طبیعت دست نخورده میباشند. از این رو معماری سبز در جهت بالا بردن سطح کیفیت زندگی انسانها و ساخت ساختمانهای سالم تر پیش میرود. از اینرو طراحی براساس صرفه جویی در مصرف انرژی و توجه به مسائل اقلیمی و ارتباط مطلوب با طبیعت در کنار طراحی فضاهای سکونتی با کیفیت مطلوب و تأمین کننده آرامش و آسایش ساکنین آن رویکرد پیشرو میباشد. با توجه به اینکه مواد قابل احتراق فسیلی در زمین رو به کاهش است، در سالهای اخیر کوشش فراوانی در مورد استفاده از انرژیهای تجدیدپذیر بعمل آمده و تولید انرژی از آنها با استفاده از تکنولوژی پیشرفته در ابعاد بزرگ، لازم و ضروری جلوه کرده است. از طرفی چگونگی استفاده از انرژیهای تجدیدپذیر در بناها به ویژه در معماری امروزه حائز اهمیت می باشد. از جمله این بناها با تکنولوژی پیشرفته، ساختمانهای صفر انرژی است. معماری ساختمان بایستی براساس شرایط اقلیمی طراحی گردد و پتانسیلها و محدودیتهای اقلیم مورد توجه قرار گیرد. ساختمانهای انرژی صفر بدنال دو هدف می باشد که هدف اول کاهش مصرف انرژی ساختمان به حداقل ممکن و هدف دوم تولید انرژی در ساختمان بواسطه منابع تجدیدپذیر می باشد. این مقاله با هدف توجه به مسئله انرژی ساختمان در مراحل آغازین طراحی معماری، بدنال یافتن فرم بهینه ساختمان بلند از نظر دریافت انرژی خورشیدی و تعیین ویژگیهای موثر در کاهش مصرف انرژی ساختمان بلند است. در این پژوهش آنچه مهم است کاهش مصرف انرژی در ساختمان با بهره گیری از راهکارهای غیرفعال کاهش دهنده مصرف انرژی با توجه پذیری اقتصادی بالا و دستیابی به تعادلی منطقی مطابق با تعاریف صفر انرژی، میان میزان مصرف انرژی تولید آن به واسطه منابع انرژی تجدیدپذیر و شبکه نیرو میباشد. روش پژوهش بر پایه توصیفی- تحلیلی میباشد.

واژه‌های کلیدی: ساختمان بلند مرتبه، بام سبز، انرژی صفر، بلندمرتبه سازی.

* این مقاله برگرفته از رساله کارشناسی ارشد با عنوان طراحی ساختمان بلند مرتبه مسکونی سبز با رویکرد انرژی صفر در شهرتهران در

گروه هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان ارائه شده است.

** نویسنده مسئول: mgh1393@yahoo.com

۱- مقدمه

امروزه با توجه به اصول و مبانی معماری سبز در جنبه‌های مختلف محیط‌زیست از اهمیت شایسته‌ای برخوردار است. در واقع، ضرورت پرداختن به مفهوم سبز در معماری از آن جهت دارای اهمیت است که این مفهوم در حوزه معماری و محیط زیست به صورت اصولی و مبانی مشخص، در ایران تکوین نشده است. در حال حاضر معماری سبز نزدیک ترین تداخل حوزه عملکردی را با اصول مربوط به پایداری، در حوضه زیست محیطی و معماری را به خود اختصاص داده است. امروزه استفاده از عناصر مولد مانند توربین های بادی و پانل های خورشیدی نه تنها به عنوان نیاز در صرفه جویی انرژی های فسیلی، بلکه به عنوان عناصر زیبایی شناختی در فرم بیرونی معماری نیز به کار گرفته می شود. یک ساختمان سبز، علاوه بر بهره گیری انرژی به چگونگی شکل گیری فرم و فضای معماری به عناصر مولد انرژی نیز توجه دارد. ساختمانهای بلندمرتبه از قرن های گذشته با خواستگاه های گوناگون که به طور عمده منشأ ماورایی، مذهبی و سیاسی داشته، مورد توجه تمدن های بشری بوده است. اما شروع، آنچه که بلندمرتبه سازی را به عنوان پدیده ای که در حال حاضر شناخته می شود، مطرح کرد به آخرین دهه های قرن ۱۹ میلادی بازمی گردد. با پیشرفت تکنولوژی، ظهور انقلاب صنعتی و تغییر زندگی بشر در شهرها، بلندمرتبه سازی به شکل امروزی ظهور کرد و سبک دیگری از زندگی را با خود به همراه آورد. شیوه های جدید زندگی در این دوران که بلندمرتبه سازی بارزترین نمود آن در ساخت و ساز است، همراه با دیگر موضوعات مرتبط، شرایطی را ایجاد کرد که در چند دهه ی اخیر، بشر را متوجه بحران های زیست محیطی و همچنین معضلات اجتماعی و اقتصادی کرد. این مباحث، زمینه ساز مطرح شدن توسعه ی پایدار بود. در چنین شرایطی، بلندمرتبه سازی، همچون دیگر پدیده های شهری، موافقان و مخالفان خود را داشته است. البته شایان ذکر است که به رغم مخالفت ها و نقدهای بسیار، همچنان روند بلندمرتبه سازی در ایران و جهان ادامه دارد و از آنجا که راه حل جدیدی برای پاسخگویی به نیاز مسکن، به صورت فراگیر مطرح نشده است، شاید بتوان به جرات گفت، درصد بالایی از ساکنان کلان شهرها، که منتقدان و مخالفان بلندمرتبه سازی را نیز شامل می شوند، در ساختمانهای بلندمرتبه یا همان واحدهای آپارتمانی زندگی یا کار می کنند. بلندمرتبه سازی حال حاضر، به عنوان پدیده ی شهری رایج، یکی از عوامل بروز این مشکلات و تضاد با اهداف توسعه ی پایدار است. بلندمرتبه سازی اگرچه به دلیل ظهور تکنولوژی در اواخر قرن ۱۹ امکان تولد و رشد یافت، اما امروزه در شهری مانند تهران، در کنار یکدیگر ساخته می شود. مساله ای که در حال حاضر مطرح است این است که اگر به دلیل کمبود زمین، بلندمرتبه سازی راه حل تأمین نیاز به ساخت و ساز است، آیا می تواند در راستای تحقق توسعه ی پایدار باشد؟ یعنی در عین حال که مشکلی ایجاد نکند، خود حلال برخی مشکلات و مسایل دیگر شهری باشد و اگر چنین امری امکان پذیر است، تحت چه شرایط و چگونه میسر است؟

۲- مبانی نظری

ساختمان های بلند:

ساختمان های بلند مرتبه از قرن ها قبل مورد توجه آدمی در تمدنهای گوناگون بوده است. خواستگاه این توجه عمدتاً منشاء مذهبی و سیاسی داشته و نتیجه آن احساس تعلق و بندگی توده های فاقد ضرورت، در مقابل صاحبان این بناها بوده است. ساختن بناهایی هم چون معابد باستانی، کلیساها، مساجد و غیره که به مثابه تک بنایی مرتفع و دارای اقتدار، تسلط و حاکمیت مطلق بر فضای شهری پیرامون خود اعمال می کرده اند، شاهد این ادعا می باشند. بر اساس نظر مورخان، نخستین ساختمان های بلند مسکونی مربوط به رم باستان است که در قرن سوم قبل از میلاد به تدریج با افزایش جمعیت به همان نسبت نیز به ارتفاع ساختمان ها افزوده شد؛ به گونه ای که به منظور کاهش خطر فروریختن ساختمان ها، ناگزیر محدودیت های ارتفاعی وضع گردید [۱].

بلند مرتبه سازی به شکل امروزی آن در آخرین دهه های قرن نوزدهم در کشورهای غربی ظهور کرد و از آن زمان تاکنون خود را به عنوان یکی از اشکال غالب در صحنه معماری و شهرسازی جهان، خود را به ثبت رسانده است. در کشور نیز بلند مرتبه

سازی بیش از نیم قرن است که خصوصا در کلان شهرها و شهرهای بزرگ بکار گرفته شده است. این موضوع در دهه های اخیر بیشتر متأثر از نیاز کارکردی و عموماً با کاربری مسکونی بوده است. این موضوع به عنوان یکی از سیاستها در جهت پاسخ به نیاز مسکن به سرعت گسترش یافته است. ایجاد ساختمانها و برج های بلند مسکونی، ایجاد مجتمع های مسکونی در انواع مختلف بلند و نیمه بلند و به شکل گسسته و پیوسته در شهرهای مختلف گویای صحت این موضوع است [۲].

وقتی از ساختمانهای بلند صحبت می شود، به نظر می رسد که همه افراد تصور یکسانی از آن دارند، درحالی که اینگونه نیست و نه تنها بین عامه مردم بلکه بین متخصصین نیز، نظرات متفاوتی در ارتباط با تعریف ساختمان بلند وجود دارد. ضمن آنکه این یک موضوع نسبی است و فاکتورهای مهمی اعم از زمان، مکان و غیره در آن دخیل است. به عنوان مثال در منطقه ای که همه خانه ها ویلایی هستند، یک ساختمان ۵ طبقه، بلند به نظر می رسد و در شهری مثل شیکاگو، اگر ساختمانی نخواهد کوچک به نظر برسد و یا تحت الشعاع ساختمانهای اطراف قرار نگیرد، باید دارای دهها طبقه باشد. به طور کلی، دو چارچوب تعریف جهت تعریف ساختمانهای بلندمرتبه مطرح می باشد که عبارتند از: ۱- تعریف بر اساس تعیین حد ارتفاع ساختمانها. تعریف باتوجه به ویژگیهای ساختمان و یا امکان استقرار آن در شهر و منطقه: در این خصوص تعاریف مختلفی مطرح شده است، به عنوان مثال برای تعریف نوع اول دسترسی تجهیزات آتش نشانی (که در ایران طبق نشریه ۱۲۲ این حد ۲۳ متر است)، ضرورت استفاده از آسانسور در ساختمانها برای ساکنان (در ایران ساختمانهای بیش از ۴ طبقه نیاز به آسانسور دارند و از آن بیشتر بلند محسوب می شوند) و در چارچوب تعریف نوع دوم می توان به این تعریف پرداخت که ساختمان بلند مشخصاً به وسیله تعداد طبقات و یا ارتفاع آن مشخص نمی شود، بلکه مشخصه مهم این ساختمانها این است که طرح یا عملکرد ساختمان بوسیله نمادی از بلندی یا بلند بودن، تحت تاثیر قرار گرفته باشد. از تعاریف اصلی که در انگلستان برای ساختمان بلند مرتبه مطرح است می توان به ساختمانهایی که از متوسط تعداد طبقات منطقه همجوار بلندتر هستند و ساختمانهایی که خط آسمان را به طرز چشمگیری تغییر می دهند، اشاره نمود. برای مثال در مرکز لندن ساختمان با ارتفاع ۷۵ متر بلند مرتبه در نظر گرفته می شود ولی در محدوده تایمز این ارتفاع ۳۰ متر است. همچنین طبق نظریه شورای ساختمانهای بلند و اسکان شهری در آمریکا، ساختمان بلند بدون مشخص نمودن ارتفاع یا تعداد طبقات آن، ساختمانی است که بلندی آن به طور قابل ملاحظه ای بریکی از جنبه های استفاده از فضا و یا برنامه ریزی ساخت آن تاثیر بگذارد. [۳].

ساختمانهای بلند دارای انواع مختلفی هستند که می توان آنها را براساس کاربریهای مختلف (مانند مسکونی، تجاری، اداری، مذهبی و غیره) حجم و مقیاس (باریک، بلند، حجیم، کشیده و غیره) پراکندگی (متراکم و گسسته) منفرد و خوشه ای و بلند و نیمه بلند دسته بندی نمود [۲].

طبقه بندی انواع ساختمانهای بلند مرتبه:

براساس نحوه استقرار و فرم به چهار دسته: ۱. بلند مرتبه با استقرار گسسته و با تراکم کم؛ ۲. بلند مرتبه با استقرار پیوسته و با تراکم زیاد؛ ۳. نیمه بلند با استقرار گسسته و با تراکم کم؛ ۴. نیمه بلند با استقرار پیوسته و با تراکم زیاد [۲].

نمای ساختمانهای بلندمرتبه:

نمای ساختمانهای مختلف به علت مشرف بودن آنها به فضاهای عمومی، نماهای شهری را بوجود می آورند. نمای شهر به عنوان مهمترین عامل ارتباطی شهر با بیننده، زبان گویای یک شهر هستند که حالت شهر را به بیننده القاء می کنند. نماهای شهری ارتباط فضای شهری را با بیننده برقرار ساخته و بیشترین تاثیرات بصری را بر ناظر شهری دارند [۴].

بررسی نماهای ساختمانهای بلندمرتبه به لحاظ کیفیتی زیباشناسانه و به لحاظ کیفیت عناوین آنها حائز اهمیت می باشد در بررسی تاثیرات بلند مرتبهها بر نماهای شهری عوامل زیر می تواند مورد توجه قرار گیرد: ۱. مقیاس؛ ۲. شکل؛ و ۳. رنگ.

مقیاس: در طول تاریخ معماری و شهرسازی همواره مقیاس انسانی (یعنی تناسبی از اندازه ساختمان یا فضا که در برگیرنده مطلوبترین ادراک بصری برای انسان باشد) بعنوان موجهترین مقیاس برای اندازه‌گیری ابعاد ساختمان یا فضا مطرح بوده است. به عبارت دیگر وقتی اندازه یک شیء یا فضا با پیکر انسان ارتباط مطلوب داشته باشد، گفته می‌شود که فضا مقیاس انسانی دارد (توسلی، ۱۳۶۹، ص ۵۱). منظور از مقیاس یک ساختمان بلندمرتبه ارتفاع، جثه و تناسب کلی ساختمان به صورت منفرد و مجزا و یا به صورت ترکیب با مجموعه می‌باشد. با توجه به اصل ترکیب و هماهنگی از اصول اولیه طراحی شهری، همسایگی و همجواری ساختمان‌های بلند و کوتاه به لحاظ مقیاس نابرابر، در نما و در سیمای شهری ایجاد ناهمگونی می‌کنند و به همین علت است که مقیاس هماهنگی ساختمان‌های بلند در بافت‌های شهری، موضوعی بسیار با اهمیت‌تر از مقیاس این ساختمان‌ها به تنهایی است [۲].

شکل: شکل ساختمان‌های بلند با توجه به تاثیرات بصری آن دارای اهمیت بسیاری می‌باشد؛ چرا که ارتفاع آنها بسیار در دید انسان جلب نظر می‌کند. از این رو شکل ساختمان‌های بلندمرتبه از لحاظ ابعاد زیباشناسانه مهم می‌باشد. به طور کلی اشکال این ساختمان‌ها به دو صورت قابل تقسیم‌بندی است: ۱- انواع باریک و بلند^۱: ساختمان‌های بلندی که بعد ارتفاع در آنها نسبت به ابعاد دیگر بسیار چشمگیر است. ۲- انواع حجیم^۲: ساختمان‌هایی که بعد ارتفاع در آنها نسبت به سایر ابعاد تفاوت چشمگیری ندارد. در یک ارزیابی مختصر از انواع اشکال ساختمانی بلندمرتبه، ساختمان‌های باریک و بلند، بسیار بیشتر از انواع ساختمان‌های حجیم ترجیح دارند. علت ترجیح داشتن این شکل از ساختمان‌های بلند، نه تنها وجود تناسب زیبا و مطلوب تر در ساختمان به صورت منفرد است، بلکه این ساختمان‌ها از لحاظ همجواری با بافت اطراف خود، در صورت طراحی مناسب، ارتباط مطلوب تری برقرار می‌کنند.

رنگ: رنگ یکی از اجزاء مهم نمای شهری می‌باشد. ساختمان‌های بلند، رنگ را به علت ارتفاعی که دارند به طرز چشمگیری عرضه می‌کنند. ساختمان‌هایی که رنگ نمای آنها تازه و تمیز هستند، می‌توانند در طراوت، زیبایی، تمیزی، جذابیت و آرامش به فضای بیرونی خود بسیار موثر باشند و برعکس نماهای فرسوده و کثیف پیام آور کسالت، ملال و خستگی در فضا خواهند بود. نوع عملکرد ساختمان و فرهنگ جامعه از عوامل تاثیرگذار در نحوه انتخاب رنگ هستند. تباین و هماهنگی رنگ ساختمان‌های بلند با بافت همجوار خود نقش تعیین کننده‌ای در مطلوبیت نما دارد؛ ضمن آنکه نورپردازی این ساختمانها در شب نیز می‌تواند باعث افزایش زیبایی نما و ارتقاء سیما و منظر گردد [۲].

بلندمرتبه سازی:

رشد سریع شهرها و کمبود منابع از جمله زمین برای توسعه افقی، سیاست افزایش تراکم ساختمانی و بلندمرتبه سازی را به عنوان راه حل مناسبی برای مشکل مسکن و فراهم کردن پایداری در شهرهای جهان مطرح نمود [5]. بنابراین به دلیل تأثیرات زیاد توسعه متراکم ساختمانی و بلندمرتبه سازی بر اقلیم محلی یک شهر باید متغیرهایی مانند باد، گرما و تابش خورشیدی را در فرآیندهای تصمیم گیری برای انواع توسعه های شهری در نظر گرفته شود [6]

بررسی دیدگاه‌های موجود در زمینه ساختمان‌های بلندمرتبه:

با رشد روزافزون بلندمرتبه ها، دیدگاه‌ها و نظریات مختلفی درباره چگونگی برخورد با این پدیده در جهان شکل گرفته است. بررسی این دیدگاه‌ها و نظریات در شناخت ابعاد مختلف ساخت بلندمرتبه ها راهگشا خواهد بود و امکان مقایسه و تحلیل این نظریات را فراهم خواهد نمود. به طور کلی دیدگاه‌ها و نظریات مرتبط با بلندمرتبه سازی را می‌توان به سه دسته عمده تقسیم نمود:

۱- دیدگاه‌های موافق با ساختمان‌های بلندمرتبه:

¹slende
² massive

در این دیدگاه اعتقاد بر این است که ساختمان‌های بلندمرتبه بایستی به دلایل زیر جانشین ساختمان‌های تک واحدی گردند.

- الف- کنترل توسعه شهری
 - ب- کمبود اراضی شهری
 - ج- امکانات تکنولوژی برای بهره‌برداری سریع تر
 - د- سرویس‌دهی آسان‌تر؛
 - ه- امکانات مدیریت مطلوب‌تر؛
 - و- پاسخگویی به نیاز شدید مسکن؛
 - ۲- دیدگاه‌های مخالف با ساختمان‌های بلندمرتبه
- در این دیدگاه ساختمان‌های بلندمرتبه به دلایل زیر نفی می‌گردد:
- الف- پایین بودن کیفیت زندگی شهری؛
 - ب - جلوگیری از عملکرد صحیح واحدهای اجتماعی؛
 - ج - زیر پا گذاشتن ارزش‌ها و سنت‌های قدیمی؛
 - د - بالا بردن تراکم شهری و بالطبع آلودگی محیط زیست؛
 - ه - جلوگیری از ایجاد سیمای شهری مناسب؛
- ۳- دیدگاه‌های میانه که ارتفاع ساختمان‌ها را در یک حد مطلوب می‌پذیرد.

بسیاری از برنامه‌ریزان و طراحان شهری ضمن مخالفت با هر دو دیدگاه اخیر، نقطه نظرات متعادل‌تری نسبت به ساختمان‌های بلندمرتبه داشته و ارتفاع این گونه ساختمان‌ها را در حدی مناسب و مطلوب می‌پذیرند.

اعتقاد این گروه بر این است که محدود کردن ارتفاع ساختمان‌ها در یک حد مطلوب و معتدل و متناسب با ظرفیت و پتانسیل هر شهر و هر محل، ایده‌ای بسیار مفید و کلی است. لیکن این امر باید همراه با پیدا کردن راه‌حلی برای اندازه مطلوب شهرها، محلات و تراکم نسبی آن‌ها باشد، در غیر این صورت به رشد افقی شهرها به خصوص شهرهای بزرگ منجر خواهد شد.

پیروان این نظریه معتقدند که: «شهرسازان و معماران بایستی جاننشینی برای توده‌های سر به آسمان کشیده ساختمان‌های آپارتمانی در محله‌های پرجمعیت بیابند و یا انگاره خانه‌سازی تازه‌ای به وجود آورند که کمتر به طرزی کشنده، یک شکل باشند و در عین حال گران تمام نشود و در آن از نور و هوا و پاکیزگی ... و بسیاری از دیگر خصوصیات مورد نیاز روزانه استفاده بیشتری شود.»

بحران انرژی و ضرورت ساختمان‌های انرژی صفر

با پیشرفت بشر و صنعتی شدن کشورها معضل آلودگی هوا بیش از پیش گریبان گیر زمین شده است و طبق گزارش‌ها سالیانه باعث افزایش دمای کره زمین و کاهش ضخامت لایه اوزون شده است. طبقه آمارهای منتشر شده از پایگاه اطلاع رسانی شهرسازی و معماری، مساحت کل بناهای ساخته شده بر روی زمین حدود یک ششم از عرصه‌های آبی را به خود اختصاص داده است (رجوع شود به شکل ۱)

سپتامبر ۱۹۷۹

سپتامبر ۲۰۰۳

شکل ۱: کاهش حجم یخ های قطب شمال

تمام این مسائل و مشکلات ما را به سمتی سوق می دهد تا از تشدید این آثار مخرب بکاهیم که به دو روش کلی امکان پذیر است:

- کاهش در مصرف انرژی
 - جایگزین انرژی مصرفی با انرژی های پاک و تجدید شونده.
- در ساختمان و مسکن که بخش عظیم از انرژی را مصرف می کنند می توان با این رویکردها هزینه و مقدار مصرف انرژی را به شکل چشمگیری کاهش داد.

بایسته های طراحی ساختمان های انرژی صفر

ما برای رسیدن به اهداف مورد نظر خود در ساختمان انرژی صفر لازم به رعایت تمامی نکات بیان شده داریم و یکی از ابتدایی ترین ملزومات شروع ساخت یک واحد این چینی بررسی روش های تولید انرژی متناسب با اقلیم ساختمان می باشد تا بتوان به بهترین نحو و سهولت انرژی تجدیدپذیر را در اختیار مولدهای آن قرار داد (جدول ۱)

به طور مثال در ایران به دلیل وجود تنوع اقلیمی که وجود دارد و با توجه به قرار گرفتن ایران در کمربند گرم و خشک زمین و میزان تابش مناسب خورشید در طول روز بهترین گزینه تولید انرژی در ساختمان های ایران انرژی خورشیدی می باشد. براساس دسته بندی دیگر انرژی تجدیدپذیر مورد نیاز برای ساختمان ها به دو دسته موجود در محل و خارج از محل ساختمان تقسیم می شود که مهندسین برای اولین بار این تمایز را قائل شده اند و یک جدول رتبه بندی برای ترتیب ارجحیت استفاده از منابع انرژی تجدیدشونده وضع کردند.

جدول ۱: گزینه های تأمین کننده انرژی برای ساختمان های انرژی صفر به ترتیب اولویت ۲۰۱۱

گزینه ها	گزینه های تأمین کننده در جهت Zeb	مثال ها
-	کاهش مصرف انرژی در محل به دلیل کمبود انرژی ساختمان بیولوژیک	روشنایی روز/بازدهی بالا HVAC / سردسازی با تبخیر/ تهویه طبیعی
گزینه تأمین کننده در محل ۱	استفاده از انرژی تجدیدپذیر و در دسترس در ورودی ساختمان	آب گرم کن خورشیدی/ نصب توربین بادی/ PV
۲	استفاده از انرژی تجدیدپذیر و در دسترس در ورودی ساختمان	آب گرم کن خورشیدی/ کاهش فشار نیروی آب/ نصب توربین در محل اما نه در ساختمان
گزینه تأمین کننده در محل ۳	استفاده از انرژی تجدیدپذیر و در دسترس خارج از محل برای تولید انرژی در محل	کود تولید شده از منابع زنده یا زیست توده/ قطعات چوب/ اتانول/ هدر رفتن آبارها ها که می تواند در محل برای تولید برق مورد استفاده قرار گیرد
۴	بازدهی سالیانه زمین از منابع انرژی تجدیدپذیر خارج از محل	استفاده از بار/ خروج اعتبارات/ و دیگر گزینه های سبزی که می توان از زمین گرفت/ انرژی برق وابسته به آب

برای رعایت نکات مورد هدف در ساختمان صفر شناسایی مسائل موجود در منطقه احداث و تمرکز بر روی اطلاعات به دست آمده از آنجا و آشنایی کافی با روش های مختلف محاسبات انرژی ساختمان و مدل های ارائه شده توسط دانشمندان این حوزه بسیار حائز اهمیت است.

بام سبز

فضاهای باز و سبز شهری، اغلب فاقد ارزش های مستقیم اقتصادی به نظر می آید و گسترش فضاهای سبز شهری در مقایسه با سایر سرمایه گذاری ها، از حمایت مالی کمتری برخوردار است. از سوی دیگر، توسعه دهندگان بخش خصوصی در بخش ساخت و ساز برای کاهش هزینه ها و به دست آوردن سود بیشتر در ساخت بناها، درصد اختصاصی به فضاهای سبز را به شیوه های مختلف به زیربنای کل بنا می افزایند. این مساله در نواحی با درجه تراکم بالا (به لحاظ بنا و همچنین به دلیل حجم عبور و مرور) بیشتر دیده می شود و در این میان، احداث پارک ها و بناهای مسکونی در مقیاس وسیع با روند کنونی توسعه ی شهرهای بزرگ غیرممکن به نظر می رسد. اما به دلیل ارزش افزوده بالای زمین در کلان شهرهایی مانند تهران و به دنبال آن، رشد عمودی شهر، پایین بودن مساحت فضای سبز با توجه به استانداردهای بین المللی و توزیع نامناسب آن در سطح محله، استفاده از فناوری بام سبز روی بام های کلان شهرهای ایران گزینه ی مناسبی به نظر می رسد [۷].

بام سبز یکی از رویکردهای نو در معماری و شهرسازی و برخاسته از مفاهیم توسعه ی پایدار است که از آن می توان به منظور افزایش سرانه فضای سبز، ارتقای کیفیت محیط زیست و توسعه پایدار شهری بهره برد. به عبارتی دیگر، بام های سبز شهری با بهبود کیفیت هوا، کاهش حجم فاضلاب سطحی، کاهش آثار جزایر حرارتی شهری، برقراری تعادل حرارتی در محیط داخلی و خارجی بنا، خلق زیستگاه طبیعی، تنوع زیستی و افزایش طول عمر بهره برداری از عایق بام، گام مثبتی در جهت بهبود کیفیت محیط شهری به شمار می رود. در سکونت گاه های شهری به وفور سطوح پوشانده شده با بتون یا آسفالت دیده می شود که امکان نفوذ آب به خاک نمی دهد. سطوح سیاه بام ها و سنگ فرش ها انرژی حاصل از نور خورشید را جذب، انباشت و در شب منعکس می کند. در این راستا بام های سبز می تواند آثار منفی ساختمان ها در اکوسیستم محلی و در پی آن مصرف انرژی در بناها را کاهش دهد و در تغییرات جریان انرژی ساختمان ها نقشی تعیین کننده داشته باشد. به عبارتی دیگر، بام های سبز با کاهش آثار توسعه ی متراکم تجاری و مسکونی، به احیای پوشش گیاهی جایگزین کمک می کند. گسترش ساخت و سازهایی که در کوتاه مدت سود بیشتری را در سرمایه گذاری ها خواهد داشت، موجب بالا رفتن میزان استفاده از زمین در خدمت به منافع اقتصادی کوتاه مدت شده است. امروزه ساکنان کلان شهرهایی همچون تهران، با توجه به کیفیت پایین زندگی در این شهرها، بیش از پیش نیازمند بهره گیری از شرایط شهر سالم و پایدار هستند. در ایران نیز با توجه به پیشینه تاریخی استفاده از خشت و گل در معماری ایران، پوشش خزه و گل سنگ و انواع گیاهان علفی روی بام بناهای مناطق مختلف کشور همچون آذربایجان، گیلان و مازندران، بام های خانه های کوهستانی و روستاها استفاده می شده که نمونه بارز آن خانه های روستایی ماسوله است [۸].

تاریخچه ساختمان های بام سبز:

طیف وسیعی از تحقیقات پیرامون این موضوع در کشورهای مختلف انجام شده است. در زمینه عملکرد حرارتی آن نیز مطالعاتی انجام گرفته است به عنوان مثال، گاپلی عملکرد گرمایی و تأثیر پوشش های گیاهی با میانگین ضریب جذب متفاوت برای اشعه های خورشیدی را تحلیل نموده و یا پالومو به ساده سازی الگوهای اجزا بام سبز از طریق ترسیم آماری و تکنیک های الگوی کاهش انرژی ساختمان پرداخته است.

این تحقیق با این پیش فرض که "می توان دیتیلی طراحی نمود تا نسبت به دیتیل های اجرایی موجود بام سبز نقش موثرتری در کاهش انتقال حرارت داشته باشد." آغاز شد لذا روش تحقیق نیز به دو صورت توصیفی و تحلیلی انجام پذیرفت. در بخش -هایی که به شناخت استانداردهای موجود و نمونه های طراحی شده بام های سبز پرداخته شده روش توصیفی و در بخشی که

دیتیلی بر مبنای مطالعات صورت گرفته پیشنهاد شده و با تحلیل های نرم افزاری و تجربی مورد سنجش قرار گرفته روش تحلیلی بوده است.

استفاده حداکثری از انرژی خورشید و باد

از مهمترین عوامل تأثیرگذار در حفظ انرژی و بهینه سازی در مصرف، استفاده حداکثری از ظرفیت های طبیعی و آب و هوای اقلیم می باشد. به همین منظور طراحان سعی بر آن دارند تا در طراحی و اجرای یک بنا تمام نکات مربوط به آن را رعایت کنند. در گذشته نیز معماران ایرانی با علم به این موضوع شروع به ساخت بناها می کردند تا بتوان از انرژی های خورشید و باد بیشترین استفاده را نمود که نمونه هایی از آن را می توان در بادگیرهای شهر یزد و پنجره های مشبک در اصفهان و کاشان مشاهده کرد (جدول ۲)

جدول ۲: روش های استفاده از انرژی خورشیدی و باد در ساختمانهای انرژی صفر

محل استفاده	عملکرد	نوع سیستم
پشت نماهای شفاف، خارج از ساختمان	خورشید را قبل از عبور شیشه و تغییر طول موج کنترل می کند.	تابش بند خارجی
دیوارهای داخلی و خارج، کف داخلی یا خارجی	ذخیره گرمای تابشی خورشید و آزادسازی آن در شب از تغییر زیاد دمای منطقه حرارتی در طول روز جلوگیری می کند.	جرم حرارتی
درون جداره های خارجی شفاف و کدر ساختمان	با استفاده از ذخیره و آزادسازی انرژی و تغییر فاز از جامد به مایع و بالعکس، از تلورانس دمای منطقه حرارتی می کاهد	مصالح فاز متغیر
دیوارهای خارجی ساختمان	استفاده از ورود یا خروج هوای محبوس شده در فضای تنفس به تهویه طبیعی ساختمان کمک می کند.	نمای دو پوسته
پشت بام	تابش خورشیدی دریافتی باعث گرم شدن هوای بین شیشه و کلکتورها می شود. ورود یا خروج این هوا به تهویه ساختمان کمک می کند.	شومینه خورشیدی
پشت بام	استفاده از مکش هوا به بیرون و یا دمین هوا به داخل موجب تهویه هوای داخل ساختمان میشود.	بادگیر/الوجنک
پشت بام	مانع از ایجاد پدیده گرمای جزیره ای می شود.	بام سبز

استفاده از انرژی های تجدید پذیر

به طور کلی وظیفه تأمین انرژی در ساختمان های انرژی صفر بر عهده ی انرژی های تجدیدپذیر می باشد. (جدول ۳) در جدول زیر انواع انرژی های تجدیدپذیر و کاربرد آن ها در ساختمان آورده شده است

جدول ۳: انواع انرژی های تجدیدپذیر و کاربرد آن ها در ساختمان

عملکرد	تجهیزات مرتبط	نوع منابع
تأمین انرژی الکتریکی	سلول فتوولتائیک	انرژی خورشید
تأمین آب گرم مصرفی، گرمایش هوا	آبگرمکن خورشیدی	انرژی باد
در ساختمان ها استفاده نمی شود	سیستم زمین گرمایش	زمین گرمایش
تأمین گرمایش محیطی	پمپ زمین گرمایشی GSHP	
تأمین گرمایش محیطی، آب گرم مصرفی	سوخت زیستی Biofuel	سوخت های زیستی
تأمین گرمایش محیطی، پخت و پز	Biogass گاز زیستی	

سیستم های هوشمند نظارت و کنترل انرژی در ساختمان

سیستم های هوشمند نظارت و کنترل بیشتر در صنایع و مراکز مهم استفاده می شود و با پیشرفت تکنولوژی راه به ساختمان ها پیدا کرد و به دلیل سهولت در استفاده و خودکار بودن تمامی تجهیزات رونق یافت. استفاده از این نوع سیستم ها در ساختمان های انرژی صفر با توجه به اینکه ساکنین به این نوع شیوه زندگی عادت ندارند و همچنین زمان لازم برای نظارت بر تمامی بخش های منزل را نداشته و گاهی اطلاعات چندانی از نحوه کار سیستم های تأسیساتی ندارند بسیار کاربردی است. در واقع در این سیستم، تمامی سیستم های پیشین به یک واحد کنترل کننده مرکزی وصل می شود که خود به وب سرور متصل است. «سیستم هوشمند کنترل روشنایی» «سیستم هوشمند پیش بینی وضع هوا» و همچنین «سیستم کنترل هوای مناطق حرارتی» از زیرمجموعه های شبکه هوشمند ساختمانی می باشند.

استفاده از انرژی خورشیدی برای تامین بخشی از انرژی مورد نیاز ساختمان

کشور ایران در بین مدارهای ۲۵ تا ۴۰ درجه عرض شمالی قرار گرفته است و در منطقه ای واقع شده که به لحاظ دریافت انرژی خورشیدی در بین نقاط جهان در بالاترین رده ها قرار دارد. میزان تابش خورشیدی در ایران بین ۱۸۰۰ تا ۲۲۰۰ کیلووات ساعت بر متر مربع در سال تخمین زده شده است که البته بالاتر از سطح متوسط جهانی است. در ایران به طور متوسط سالانه بیش از ۲۸۰ روز آفتابی گزارش شده که بسیار قابل توجه است [۲]. شهر تهران نیز که از نظر اقلیمی در منطقه نیمه خشک قرار گرفته است، از تابش سالانه مناسبی برخوردار است. بر اساس اطلاعات سازمان هواشناسی استان تهران، میانگین ساعات آفتابی سالانه در ایستگاه مهرآباد تهران، طی دوره آماری، برابر با ۳۰۲۵ ساعت به ثبت رسیده است. در این شرایط می توان بخوبی از گردآورنده ها برای تامین بخشی از نیاز انرژی ساختمان بهره برد. میزان دریافت سطوح با جهت گیری جغرافیایی مختلف متفاوت است. براساس تحلیل های انجام شده در مورد شهر تهران نتایج زیر حاصل شده است:

دیوار جنوبی بیشترین مقدار پرتو آفتاب را در مهرماه (اکتبر) به میزان حدود ۹۰ کیلووات ساعت بر متر مربع و کمترین مقدار آن را در خرداد ماه (ژوئن) به میزان حدود ۲۱ کیلووات ساعت بر متر مربع دریافت می کند. این دیوارها از شهریور تا اسفند، پرتو آفتاب را از طلوع تا غروب دریافت می کنند.

دیوار غربی بیشترین مقدار پرتو آفتاب را در خرداد ماه (ژوئن) به میزان حدود ۵۲ کیلووات ساعت بر متر مربع و کمترین مقدار آن را در آذر ماه (دسامبر) به میزان حدود ۷ کیلووات ساعت بر متر مربع دریافت می کند. این دیوارها از ساعت ۱ بعد از ظهر پرتو آفتاب را از غرب دریافت می کنند.

دیوار شمالی فقط بین فروردین تا شهریور ماه صبح زود و آخرین ساعت های بعد از ظهر در معرض تابش آفتاب قرار می گیرد. دیوار شرقی بیشترین مقدار پرتو آفتاب را در مرداد ماه (آگوست) به میزان حدود ۸۰ کیلووات ساعت بر متر مربع و کمترین مقدار آن را در آذر ماه (دسامبر) به میزان حدود ۱۳ کیلووات ساعت بر متر مربع دریافت می کند. این دیوارها از طلوع آفتاب تا ساعت ۱۲:۳۰ پرتو آفتاب را دریافت می کنند.

دیوار جنوب شرقی و جنوب غربی در زمستان بیشتر از تابستان در معرض تابش آفتاب قرار می گیرند. در تابستان حداکثر پرتو آفتاب به دیوارهای جنوب شرقی بین ۸ و ۹ صبح و به دیوارهای جنوب غربی بین ساعت ۳ تا ۴ بعد از ظهر می تابد. در زمستان، این ساعت ها به ترتیب ۹ تا ۱۰ صبح و ۲ تا ۳ بعد از ظهر است.

سطوح افقی و بام های مسطح، در تابستان بیشترین و در زمستان کمترین مقدار پرتو مستقیم آفتاب را دریافت می کنند. این مقدار در زمستان حتی کمتر از مقدار تابشی است که دیوارهای جنوب شرقی و جنوب غربی در این فصل دریافت میکنند [۹]. بدین ترتیب، دیده می شود که انتخاب جهت گیری بهینه در شهر تهران اهمیت ویژه ای دارد. «در فصل زمستان در عرض جغرافیایی ۴۰ درجه شمالی، دیوارهای جنوبی حدود سه برابر دیوارهای شرقی یا غربی انرژی خورشیدی دریافت می کنند در حالی که در تابستان مقدار کل انرژی تابیده شده به دیوارهای جنوبی و شمالی تقریباً یک دوم انرژی تابیده شده به دیوارهای

شرقی و غربی است. در عرض های جغرافیایی کمتر، این اختلاف بیشتر است و به همین دلیل جهت استقرار ساختمان در تامین شرایط ناراحت کننده یا شرایط آسایش فضاهای داخلی نقش تعیین کننده ای دارد» [۱۰].

تاریخچه ساختمان های بام سبز

طیف وسیعی از تحقیقات پیرامون این موضوع در کشورهای مختلف انجام شده است. در زمینه عملکرد حرارتی آن نیز مطالعاتی انجام گرفته است به عنوان مثال، گاپلی عملکرد گرمایی و تأثیر پوشش های گیاهی با میانگین ضریب جذب متفاوت برای اشعه های خورشیدی را تحلیل نموده و یا پالومو به ساده سازی الگوهای اجزا بام سبز از طریق ترسیم آماری و تکنیک های الگوی کاهش انرژی ساختمان پرداخته است.

این تحقیق با این پیش فرض که "می توان دیتیلی طراحی نمود تا نسبت به دیتیل های اجرایی موجود بام سبز نقش موثرتری در کاهش انتقال حرارت داشته باشد." آغاز شد لذا روش تحقیق نیز به دو صورت توصیفی و تحلیلی انجام پذیرفت. در بخش هایی که به شناخت استانداردهای موجود و نمونه های طراحی شده بام های سبز پرداخته شده روش توصیفی و در بخشی که دیتیلی بر مبنای مطالعات صورت گرفته پیشنهاد شده و با تحلیل های نرم افزاری و تجربی مورد سنجش قرار گرفته روش تحلیلی بوده است.

فواید زیست محیطی

۱- کاهش جزایر گرمایی: جزایر گرمایی، مکان هایی در سطح شهر است که به واسطه جذب تشعشعات خورشیدی توسط مکان هایی مانند ساختمان ها، سطوح آسفالت و سنگفرش بیش از اندازه گرم می شود و سبب به وجود آمدن یک میکروکلیم در آن منطقه می شود. وارونگی دمایی به وجود آمده توسط آلاینده ها نیز باعث تشدید این امر می شود. این افزایش دما به طور مستقیم و غیرمستقیم بر کیفیت زندگی ساکنان شهر تأثیر می گذارد. سبزیام ها با کاهش بازتاب اشعه های خورشید از سطوح شهری باعث کنترل جزایر گرمایی شده و در نهایت باعث کاهش آلودگی هوا و کاهش مصرف انرژی می شود.

۲- کنترل سیلاب ها: بارش های شدید سبب جاری شدن سیلاب ها می شود که در نهایت با شسته شدن ذرات معلق موجود در هوا توسط باران، آلودگی هوا به آلودگی آب تبدیل می شود و این آلودگی توسط جریان آب تا مصب سیلاب ادامه پیدا خواهد کرد. محیط کشت سبزیام ها با جذب و نگهداری آب حاصل از بارش ها باعث کاهش سرعت انتشار سیلاب ها یا توقف آن می شود. بخشی از آب جذب شده توسط لایه کشت سبزیام ها می تواند به مصرف پوشش گیاهی سبزیام برسد یا مجدداً به اتمسفر بازگردد و بخش دیگر آن از این لایه خارج می شود. کیفیت آب خارج شده از سبزیام ها به عوامل مختلفی همچون ترکیبات لایه کشت و عمق آن، نوع گونه گیاهی بکار رفته، مراقبت و کوددهی سبزیام، میزان بارش، نوع آلاینده های موجود در محیط و خواص فیزیکی و شیمیایی آلاینده ها بستگی دارد.

۳- ایجاد زیستگاه حیات وحش: سبزیام ها می تواند به عنوان جایگزین قابل قبولی برای برخی گونه ها استفاده شود. سبزیام ها دو نوع زیستگاه به وجود می آورد، یکی زیستگاه استپینگ استون که بین زیستگاه های مجزای طبیعت ارتباط برقرار می کند و این ارتباط ممکن است تنها توسط هوا برقرار شود. (پرندگان مهاجر و لانه گذار، حشرات). نوع دیگر آن، زیستگاه جزیره ای است که یادآور مجزا بودن زیستگاه ها در طبیعت است. اینگونه از زیستگاه ها محل مناسبی برای گونه های گیاهی است که دانه های آنها توسط هوا جابه جا نمی شود.

۴- کاهش آلودگی صوتی: میزان زیاد صوت تولیدی در مناطق شهری مشکلی بزرگ برای مناطقی با ساختمان های بلند، خیابان ها، نواحی اطراف مراکز صنعتی و فرودگاه ها به شمار می آید. بام هایی که دارای پوشش گیاهی است، امواج صوتی را بیشتر از بام های مرسوم جذب می کند. علت این امر جذب امواج صوت توسط خلل و فرج ریزلایه کشت سبزیام و انعکاس های بی شمار آن توسط اجزای این لایه است [۱۱]. عوامل گوناگونی بر کاهش صدا توسط سبزیام ها اثر می گذارد که از آن جمله

می توان به قطر تاج گیاهان، ضریب جذب مصالح ساختمانی بکار رفته، شدت صوت موجود و باز یا بسته بودن پنجره ها اشاره کرد. بنابراین سبزیام ها می تواند تاثیر بسزایی در کاهش سر و صدا در مناطق با آلودگی صوتی داشته باشد.

۵- کاهش آلودگی هوا: افزایش آلاینده ها سبب شیوع بیماری های قلبی- عروقی و بیماری های تنفسی از جمله آسم می شود. گیاهان به چند طریق آلاینده ها را کاهش می دهند. رستنی ها گازهای آلاینده را توسط سلول های روزنه خود جذب می کنند علاوه بر جذب ذرات معلق موجود در هوا توسط برگ هایشان به تجزیه کردن ترکیباتی چون هیدروکربن های آروماتیک توسط بافت های خود می پردازند. همچنین گیاهان به طور غیرمستقیم با کاهش دما از طریق تبخیر و تعرق و ایجاد سایه باعث کاهش واکنش های فتوشیمیایی می شوند که در نهایت منجر به تولید آلاینده هایی مانند اوزون می شوند. (انصاری و کشتکار قلاتی، ۱۳۸۵) درختان و بوته ها به دلیل داشتن شاخ و برگ گسترده تر در کاهش انتشار آلاینده ها و تصفیه آنها نسبت به گیاهان چند ساله علفی مناسب تر هستند. در نتیجه طراحی سبزیام متمرکز به منظور کاهش آلودگی، کاربردی تر از طراحی سبزیام های گسترده است. با کاهش مصرف انرژی به واسطه عایق کردن ساختمان و کاهش جزایر گرمایی درون شهری از طریق احداث سبزیام ها، در نهایت برقراری تعادل دی اکسید کربن عملی خواهد شد. نوع سبزیام، عمق لایه کشت، ترکیبات این لایه و مدیریت و نگهداری سبزیام می تواند تغییر کند. افزایش عمق لایه کشت گیاهان علاوه بر افزایش جذب کربن، محیط کشت مناسبی برای گیاهان همیشه سبز و حتی درختان فراهم می کند. علاوه بر موارد ذکر شده، تجربیات مدیریتی سبزیام ها، عواملی همچون کوددهی و آبیاری این اکوسیستم و نقش عایق بودن آن از عوامل مؤثر در تجزیه کربن معلق در هوا است.

فواید اجتماعی

- ۱- زیبایی شناسی / فضایی تفریحی: در جوامع شهری کنونی، تراکم ساختمان ها در سطوح افقی و عمودی نماهای یکنواختی را به وجود آورده است و حضور فضای سبز به تلطیف و زیبایی بصری فضای شهری کمک بسزایی می کند. بام سبز به عنوان روشی هدفمند در برنامه ریزی شهری در افزایش سرانه فضای سبز برای شهروندان و همچنین گسترش فضای تفریحی برای آنان نیز عمل می کند.
- ۲- بهبود سلامت جسمی و روحی: تحقیقات نشان داده است که روند بهبودی در فضای طبیعی بسیار اثربخش تر از محیط های صرفا درمانی است. معمولا در حوضه سلامت از بام سبز به عنوان بام باغ نام برده می شود. بام سبز به عنوان یک محیط زیست طبیعی کاهش استرس، بیماری و به طور کلی بهبود سلامت جسمی و روحی، رضایت شغلی، کاهش رفتارهای خشونت آمیز را موجب می شود.
- ۳- کشاورزی شهری - تولید مواد غذایی در شهر: بام سبز فرصتی برای توسعه کشاورزی در بالای پشت بام است که تولیدات غذایی را گسترش می دهد. بام سبز مانند یک مزرعه در مقیاس کوچک می تواند نیازهای روزانه ساکنان ساختمان را برطرف کند. تولیدات بام سبز به دلیل توجه به کوددهی و آفت کش ها می تواند نسبت به محصولات بازار، کیفیت بهتر و تولید طبیعی تری داشته باشد.
- ۴- کاهش حجم زباله: افزایش عمر ساختمان یکی از راه های مهم برای کاهش صدها میلیون تن زباله ساختمانی است که به محل های دفن زباله برده می شود و مصالح مصرفی برای تعمیر و تعویض و نگهداری بام را می کاهش دهد. علاوه بر این، طراحی و انتخاب مواد می تواند باعث شود که از مواد بازیافتی در اجزای بام سبز استفاده شود. [۱۲].

معایب بام های سبز

- ۱- نیاز به تقویت سازه ی بام های موجود برای استقرار بام سبز و وجود این حقیقت که اغلب این بام ها برای حضور انسان طراحی نمی شود. ۲- در برخی موارد، تطبیق طراحی این بام ها با شرایط اقلیمی منطقه، کار دشواری است. ۳- بام های سبز همچنین نیازمند معیارهای سازه ای قابل قبول است. بسیاری از بام های موجود، به دلیل بار وزن ملزومات خاک و گیاهان برای دارا بودن بام سبز مناسب نیست. (در این بین یک دال بتنی در تبدیل به بام سبز بسیار کاراتر از دال های چوبی یا فلزی است)

در این زمینه، چنانچه در هر کدام از لایه ها، کوچک ترین مشکلی در اجرا رخ دهد، منجر به مشکلاتی مانند تجمع آب، نشست محیط کشت، پراکندگی در اثر باد، واژگون شدن در اثر باد و کند شدن رشد گیاه می شود. [۱۱]. ۴- معیابی که به مرور زمان ایجاد می شود شامل نشست محیط کشت، ته نشینی ذرات ریزدانه و خاک نرم، ایجاد مشکل در زهکشی، سخت شدن پوسته ی سطحی خاک، تجمع آب و ایجاد حوضچه، آسیب دیدن لایه ی صافی، رخنه و نفوذ ریه، ضخیم و سنگین شدن سقف است.

جزئیات بام های سبز در ایران

با توجه به پیچیدگی و هزینه بر بودن برخی مصالح کاربردی در جزئیات بیرونی و عدم دسترسی آسان به کارخانه های سازنده برای اجرای این گونه بام ها، شیوه ی متفاوت اجرای بومی در قابل دسترسی زیر آمده است که کاملاً قابل دسترسی و اجرا با مصالح موجود در ایران است، هزینه معقولی دارد و سازگار با اقلیم ایران است. (سازمان پارک ها و فضای سبز شهر تهران، ۱۳۸۹) لایه های تشکیل دهنده بام سبز اول که کاملاً مطابق با استانداردهای بین المللی و در عین حال بومی است به قرار زیر است:

۱- عایق رطوبتی: پس از اجرای لایه ی شیب بندی، روی سازه ی بام، ملات ماسه سیمان به عنوان بستر عایق و عایق رطوبتی اجرا می شود از نوع عایق سرد است زیرا که ترجیحاً مشکلات ایزوگام از جمله ترک خوردگی در اثر سرما یا تولید گاز و در نتیجه خوردگی عایق حرارتی (پلی استایرن) را ندارد و در عین حال نوع مایع آن نیز با نفوذ در لایه های زیرین، مشکل ترک خوردگی را تا حد زیادی برطرف می کند.

۲- لایه بخار بند: حکم محافظ عایق رطوبتی عایق ۳ را دارد که اغلب ملات ماسه سیمان یا پلاستیک مقاوم است.

۳- عایق حرارتی: اغلب پلی استایرن با تراکم یا دانسیته ی بالا حدود ۳۰-۵۲ و به عمق ۵-۷ سانتیمتر است (شرقی و محتشمی، ۱۳۸۶).

۴- لایه زهکش ۴: مهم ترین قسمت بام سبز محسوب می شود که در ایران از گراول یا همان دانه های شن نخودی برای این منظور استفاده می شود که هم در دسترس است و هم نسبت به لایه های زهکش کم هزینه تر است.

۵- فیلتر پارچه ای: اغلب از جنس غیربافته است که همچون پارچه های تنظیف ۲-۳ میلیمتری آب را فیلتر کرده و مانع از نفوذ خاک به لایه های زیرین می شود. از سوی دیگر نقش بازدارنده را نیز برای ریشه ایفا می کند و محدوده ی ریشه را کنترل کند.

۶- محیط کاشت: عمق خاک کاملاً بسته به نوع گیاه است و از ۱۰ سانتیمتر برای نوع خاصی چمن تا ۷۰ سانتیمتر برای درختچه هایی به ارتفاع ۳ متر متغیر است. (مسندی وحیدری، ۱۳۸۹) از آنجا که تمام فعالیت ها در راستای هر چه سبکتر کردن بام سبز است، به همین دلیل درصدی ماسه بادی، کود گلبرگ و ریشه ی درخت مک را نیز به خاک گیاه اضافه می کنند. زیرا کود برگ و ریشه ی درخت مک، علاوه بر تقویت گیاه، خاک را سبک کرده، تراکم خاک را کاهش داده و در عین حال متخلخل می کند تا آب و هوا از آن رد شود. البته ماسه نیز به آن می افزایند تا باد، خاک را با خود نبرد.

موانع توسعه بام سبز در ایران

مهم ترین مانع در توسعه بام سبز در ایران، هزینه های متفاوت استقرار بام سبز نسبت به بام معمولی است [۱۱] از دیگر موانع توسعه بام سبز می توان موارد زیر را نام برد:

۱- عدم نگرش به بام سبز به عنوان بخشی از سیستم فضای سبز پایدار در جهت بهبود کیفیت فضای شهری. ۲- ارزان بودن انرژی. ۳- فقدان قوانین دستوری در ساخت بام سبز برای ساختمان هایی با مساحت زیربنای بالا مانند بعضی کشورهای اروپایی. ۴- عدم آرایش شیوه های نو و اقتصادی تر همانند بام های سبز به منظور ترغیب شهروندان برای شناخت بیشتر این

سیستم ها. ۵- عدم وجود صنعت بومی بام سبز جهت ساخت و تولید لوازم موردنیاز همراه با اطلاع رسانی [۱۳]. ۶- عدم وجود فضای مشارکت و مدیریت بین مردم به دلیل ایجاد و نگهداری بام‌های سبز در اماکن مسکونی و تجاری و غیره. ۷- عدم شناخت کافی از مزایای بام های سبز در بین مدیران و عامه مردم ۸- کم بودن انگیزه در بخش دولتی و خصوصی. ۹- عدم شناخت منافع اقتصادی در دراز مدت به دلیل ارزش افزوده بالای زمین در کلان شهرهای ایران و به ویژه تهران در این راستا، رشد عمودی شهر، پایین بودن مساحت فضای سبز با توجه به استانداردهای بین المللی و توزیع نامناسب آن در سطح محله، استفاده از فناوری بام سبز بر روی بام های کلان شهرهای ایران و به ویژه تهران گزینه مناسبی بنظر میرسد [۱۴].

نتیجه گیری

به دلیل کاهش منابع سوخت‌های فسیلی و تخریب محیط زیست جهانی، که غالباً ناشی از مصرف سوخت‌های فسیلی بر اهمیت کاهش مصرف انرژی می افزاید. از آنجا که حدود ۴۰٪ انرژی جهان توسط بخش ساختمان مصرف می‌گردد، معرفی و به کارگیری ساختمان‌های انرژی صفر می تواند مصرف جهانی انرژی را کاهش دهد. ساخت ساختمان‌های کم انرژی مهمترین راهکار برای کاهش مصرف انرژی ساختمان‌ها است. جنبه‌های از ساختمان که بایستی در درجه اول برای کاهش مصرف انرژی ساختمان‌ها مورد توجه واقع گردد، جنبه معماری است. برای دستیابی به طراحی معماری انرژی صفر، معماری ساختمان بایستی براساس شرایط اقلیمی طراحی گردد و پتانسیل‌ها و محدودیت‌های اقلیم مورد توجه قرار گیرد. از این رو اولین قدم در طراحی انرژی صفر، آگاهی دقیق از شرایط اقلیمی و تعیین پتانسیل‌ها و امکان‌های اقلیم، محل قرارگیری ساختمان، برای دستیابی به یک معماری مبتنی و پاسخگو به اقلیم و در نتیجه یک معماری انرژی صفر است.

بام سبز بومی است که با محیط کشت روینده پوشانده می‌شود. محدود بودن منابع انرژی و به موازات آن روند رو به رشد مصرف انرژی و اثرات نامطلوب و خسارت‌های جبران ناپذیر آن بر محیط طبیعی از دغدغه‌های شهرها است و یکی از راهکارهایی که برای کاهش مصرف انرژی ساختمان‌ها پیشنهاد می‌شود احداث باغ بام است. باغ بام یا بام سبز چنانچه صحیح طراحی و اجرا شود و در آن ملاحظات اقلیمی در نظر گرفته شود می‌تواند تا حد زیادی به کاهش مصرف انرژی کمک کند. ایجاد سبزی‌نگی در فضای پشت بام از طریق ممانعت از تابش اشعه‌های خورشیدی و تبخیر سطحی و تعرق در خنک سازی آب و هوای شهر و منطقه و هوای داخل ساختمان که بر روی آن قرار گرفته اند تأثیر مثبت دارند. این خنک سازی با کاهش نوسانات گرمایی بر روی سطح خارجی بام و افزایش ظرفیت گرمایی بام صورت می‌گیرد که فضای زیر بام را در تابستان خنک نگه داشته و میزان گرمایش را در طی زمستان افزایش می‌دهد.

مراجع

- [۱] موریس، جیمز، (۱۳۸۶) تاریخ شکل شهر تا انقلاب صنعتی ترجمه: راضیه رضازاده، انتشارات جهاد دانشگاهی.
- [۲] عزیزی، ع. فریادی، ش. ۱۳۹۱، تحلیل اقتصادی-اجتماعی و زیست محیطی مزایای به کارگیری آبگرمکن خورشیدی (مطالعه موردی شهر شیراز)، نشریه انرژی ایران، دوره ۱۵ شماره ۱.
- [۳] مهند سین مشاور پارت، (۱۳۸۹) پیش نویس طرح تدوین ضوابط ساخت و ساز ساختمانهای بلند مرتبه در پهنه ها و زیرپهنه های مصوب و مجاز شهر تهران.
- [۴] بمانیان، محمدرضا (۱۳۷۷) بررسی عوامل موثر بر شکل گیری ساختمانهای بلند در ایران، پایان نامه دکتری درگرایش معماری، دانشگاه تهران.

[5] Daniel Jun Chung, H., Chye Kiang, H., Lai Choo, M.-L., Ji, Z., Nazim, I., Yi Chun, H., et al. (2011), Solar radiation performance evaluation for high density urban forms in the tropical context, 12th conference of international building performance simulation association: 2595-2602, Sydney: proceedings of building simulation.

[6] Marsh, W. M. (2010), Landscape planning environmental applications, John Wiley & Sons, Inc.

- [۷] صادقی. هدی، ۱۳۹۳، بام سبز، ضرورت امروز کلانشهر های ایران، پیام نظام مهندسی استان تهران، شماره ۷ بهمن و اسفند ۱۳۹۳، صفحات ۶-۱۵.
- [۸] مسندی، مریم و حیدری، شاهین، ۱۳۸۹، طراحی بام سبز راهکار صرفه جویی در مصرف انرژی ساختمانها ۱۳۸۹، بهار ۶۶.
- [۹] اکبری، حسین ۱۳۹۰، طراحی ساختمان اداری ب ا صرفه جویی انرژی با استفاده از نرم افزارهای شبیه ساز، پایان نامه کارشناسی ارشد معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر تهران، صص ۴۴-۵۰.
- [۱۰] کسمایی، مرتضی، اقلیم و معماری- شرکت خانه سازی ایران ۱۳۶۸.
- [۱۱] سازمان پارک ها و فضای سبز شهر تهران، توسعه عمودی فضای سبز "بام های سبز"، ستاد توسعه عمودی فضای سبز، شهرداری تهران، ۱۳۸۹.
- [۱۲] انصاری، م و کشتکار قلاتی، ا، ۱۳۸۵، بررسی چالش ها و عوامل مؤثر در عدم گسترش و توسعه بام های سبز در ایران، ماهنامه بین المللی راه و ساختمان، شماره ۶۲.
- [۱۳] رزاقی اصل، سینا، مهدوی نیا، مجتبی، فیضی، ریما و دانشپور، عبدالهادی، "طراحی شهری عمودی، مفاهیم و الزامات تحقق آن در کلانشهر تهران"، فصلنامه ی باغ نظر، سال هفتم، شماره ی ۱۳، صص ۳-۱۶، ۱۳۸۹.
- [۱۴] اصغرپور، م، ۱۳۸۸، تصمیم گیری چندمعیاره، چاپ هفتم، موسسه انتشارات دانشگاه تهران، تهران.